

حسینی یزدی، صادق

علی علیه السلام منبع فضایل و کمالات / سیدصادق حسینی یزدی.

قم: انتشارات انصاریان، ۱۳۹۲.

۵۱۲ ص

ISBN: 978-964-219-409-4

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا

کتاب حاضر در سالهای مختلف توسط ناشرین متفاوت منتشر شده است.

۱- علی بن ابی طالب (ع)، امام اول، ۲۳ قبل از هجرت - ۴۰ ق. - فضایل

الف. عنوان

ع ۵۷/ج ۴/۲۷۲۷ BP

۱۳۹۲

۲۹۷/۹۵۱

شماره کتابشناسی ملی: ۳۴۰۶۳۹۵

علی علیه السلام منبع فضایل و کمالات

و الف سید صادق حسینی یزدی

ناشر: انتشارات انصاریان

چاپ اول: ۱۳۹۲ - ۱۴۳۵ - ۲۰۱۳

چاپخانه: نگین

شمارگان: ۱۰۰۰ جلد

تعداد صفحات: ۵۱۲ ص.

قطع: وزیری

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۱۹-۴۰۹-۴

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است

انتشارات انصاریان

قم - جمهوری اسلامی ایران

خیابان شهدا - کوچه ۲۲ - ص. پ ۱۸۷

تلفن: ۳۷۷۴۱۷۴۴ - ۲۵ ۹۸ - دورنما: ۳۷۷۴۲۶۴۷

پست الکترونیک: Int_ansarian@yahoo.com

www.ansariyan.org & www.ansariyan.ir

علی علیه السلام

منبع فضائل و کمالات

www.ketab.ir

سید صادق حسینی یزدی

فهرست مطالب

۲۵	 ۱. مقدمه
۳۰	 آفرینش هر موجودی به برکت وجود ائمه علیهم السلام است
۳۳	 بقاء ما و هر آفریده‌ای به برکت وجود آن بزرگواران است
۳۳	 واسطه هر فیض و رحمتی وجود سرور کرامت امام علیه السلام است
۳۴	 والدین حقیقی ما، حضرات معصومینند
۳۵	 ائمه علیهم السلام ذوالقربی رسول خدایند که دوستی و پیروی از آنها را اجر رسالت قرار داده شده
۳۶	 آن بزرگواران از مصادیق مسلم فرزندان پیغمبرند
۳۷	 مهربانترین و غمخوارترین افراد نسبت به ما ائمه علیهم السلام هستند
۳۸	 در هر زمان ائمه علیهم السلام حلال مشکلات مادی و معنوی خلق‌اند
۴۰	 رسول خدا و ائمه هدی علیهم السلام نصف حسانتان را به شیعیان علی علیه السلام بخشیدند
۴۱	 ائمه علیهم السلام هادی و منجی ما هستند
۴۱	 سرچشمه هر علم و دانشی از آن بزرگواران است
۴۲	 ثواب بی‌حد برای نویسندگان فضائل علی علیه السلام
۴۳	 یکی از مصادیق احیاء دین ذکر و یاد ائمه علیهم السلام است
۴۴	 توسل به آن بزرگواران و ذکر نام آنها موجب اجابت دعا می‌باشد

- ۴۵ بسبب محمد و آل محمد علیهم السلام هر موجودی به کمال لایق خود می‌رسد.
- ۴۹ ۲. نسب و القاب و کنیه‌های آن حضرت با بیان داستان ولادت با سعادت آن جناب.
- ۵۱ نسب امیرالمؤمنین علیه السلام.
- ۵۳ تذکر یک مطلب.
- ۵۵ و اما مادر آن حضرت.
- ۵۶ ایمان فاطمه بنت اسد.
- ۵۷ حدیثی درباره از دواج ابوطالب و فاطمه علیها السلام.
- ۵۸ حدیثی از فاطمه درباره رسول خدا صلی الله علیه و آله.
- ۵۹ وفات فاطمه.
- ۶۴ فرزندان ابوطالب و فاطمه.
- ۶۵ ولادت امیرالمؤمنین علیه السلام (تاریخ ولادت).
- ۶۶ پیشگونی ابوطالب از ولادت این مولود.
- ۶۶ مولود کعبه.
- ۷۲ نامگذاری.
- ۷۷ پیغمبر و علی علیه السلام از یک نور خلق شده‌اند.
- ۷۸ پیغمبر و علی علیه السلام از یک شجره آفریده شده‌اند.
- ۸۰ در بیان اولاد آن حضرت از ذکور و اناث.
- ۸۳ ۳. نقل روایاتی در فضائل اهل بیت علیهم السلام و لزوم تمسک به ذیل عنایات آن بزرگواران.
- ۸۵ پایه اسلام حب ما اهل بیت است.
- ۸۵ لزوم تمسک به عترت رسول خدا صلی الله علیه و آله و بیان اینکه آنها دوازده نفر می‌باشند.
- ۸۹ روایاتی در لزوم تمسک به ولایت و امامت دوازده امام علیهم السلام.
- ۹۲ دوازده خاتم و دوازده صحیفه به نام دوازده امام علیهم السلام.

- ۹۲ عنایاتی که خداوند به دوستان ائمه علیهم السلام مرحمت می فرماید
- ۹۳ عمر دروغ گفته حق آل محمد علیهم السلام تا روز قیامت برگردن مسلمین واجب است
- ۹۴ خداوند در وقت هر نمازی به منکرین ولایت ما لعنت می فرستد
- ۹۴ به خدا قسم مراد از نوری که نازل کردیم، ائمه علیهم السلام اند
- ۹۶ ای فاطمه همانا ما اهل بیتی هستیم که خداوند هفت چیز را به ما اختصاص داده
- برای خداوند بابی است، هر که در آن وارد شد از جهنم و ترس بزرگ روز قیامت در
- ۹۷ امان است
- ۹۸ مائیم که از ملائکه بالاتریم و مأمور به سجده آدم نشدیم
- ۱۰۰ آنچه با طلانه با آب طلب در پشت نوشته است
- ۱۰۱ من ذکر و ائمه علیهم السلام اهل ذکرند
- ۱۰۲ نزول آیه تطهیر در شأن خمه طیبه اصحاب کساء علیهم السلام آلف التحیه و الثناء
- ۱۰۳ هدیه خداوند به علی و فرزندان علیهم السلام
- ۱۰۴ و آن من شیعه لبراهیم
- ۱۰۵ اگر اهل آسمانها و زمینها درباره ناصبی شفاعت کنند شفاعتشان قبول نمی شود
- ۱۰۶ ثوابی عجیب برای فرستادن یک صلوات
- ۱۰۷ سخن ملائکه درباره کسانی که فضائل آل محمد علیهم السلام را یاد آور می شوند
- ۱۰۸ ما احدی را در گمراهی نیندازیم و از راه راست بیرون نبریم
- ۱۰۸ حضرت صادق علیه السلام فرمود آری اینها دین ندارند و بر آنها عتابی نیست
- کسی که بمیرد و امام زمانش را شناسد به جاهلیت کفر و نفاق و گمراهی مرده است
- ۱۱۰ خداوند پیروان پیشوای ظالم را عذاب و پیروان پیشوای عادل را مورد عفو و بخشش
- قرار می دهد
- ۱۱۱ عنایات خداوند به کسانی که مردم را به معرفت ائمه علیهم السلام ارشاد کنند

- کسی که دوستدار اهل بیت من نباشد دارای یکی از سه خصلت است..... ۱۱۲
- غرض اصلی از خلقت بشر ولایت محمد و آل محمد است..... ۱۱۳
۴. صفاتی که باید در امام و حجت خدا باشد..... ۱۱۵
- پنجاه صفتی که باید در امام علیه السلام باشد از این قرار است..... ۱۱۷
- صفاتى که همه ائمه علیهم السلام در آنها مساوی هستند..... ۱۱۹
- هر کس در شب تولّد امام علیه السلام متولد شود سعادت مند گردد..... ۱۲۰
- شناخت علی علیه السلام از زبان خود علی علیه السلام..... ۱۲۰
۵. نام مبارک ائمه هدی علیهم السلام به بیان رسول گرامی اسلام صلی الله علیه و آله..... ۱۲۵
- معرفی رسول خدا صلی الله علیه و آله از زبان خود را با ذکر نام آنها..... ۱۲۷
- اسامی ائمه اثنی عشر علیهم السلام به بیان رسول خدا صلی الله علیه و آله..... ۱۲۸
- ای رسول خدا صلی الله علیه و آله اولوالامر کیانند؟..... ۱۳۰
۶. هیچ عملی بدون ولایت ائمه علیهم السلام مقبول درگاه الهی نیست..... ۱۳۳
- ای علی ایمان قبول نمی شود مگر با ولایت و دوستی تو..... ۱۳۵
- تو را به مودّت و دوستی علی بن ابیطالب علیه السلام سفارش می کنم زیرا..... ۱۳۵
۷. آنچه مخالفین ما از علماء عامه درباره علی علیه السلام اظهار داشته اند یا روایتی در فضائل آن بزرگوار نقل نموده اند..... ۱۳۷
- با اینکه دوستان از تقیّه و دشمنان از حسد و کینه فضائل حضرت را کتمان نمودند فضائل او را خافقین پر کرده است..... ۱۳۹
- محمد حذیفه و محاجه با معاویه..... ۱۴۰
- منصور و ابوالعیناء..... ۱۴۱
- خوایدن علی علیه السلام در بستر رسول خدا صلی الله علیه و آله..... ۱۴۳
- هر کس از علی علیه السلام اطاعت کند اگر چه معصیت من نماید وارد بهشتش می کنم..... ۱۴۳

- تو گفتار مرا کمان کن من هم پاسخ تو را کمان می‌کنم ۱۴۵
- ای خورشید تا مدحم را درباره آل مصطفی و فرزندش به آخر نرسانم غروب نکن ۱۴۷
- رجوع الشمس لأمیر المؤمنین (علیه السلام) ۱۴۸
- فقط کسی که در حزب مردی بنام علی (علیه السلام) باشد نجات می‌یابد ۱۴۹
- پنج مرتبه رسول خدا (صلی الله علیه و آله) سجده شکر به جا آوردند چرا ۱۴۹
- جبرئیل و میکائیل سهم غنائشان را به حضرت علی (علیه السلام) بخشیدند ۱۵۰
- این نور طینت علی بن ابی طالب (علیه السلام) است ۱۵۲
- کرامت تولد در کعبه منحصر است به علی (علیه السلام) ۱۵۳
- اول باید حق را شناخت تا اهل حق ساخته شود ۱۵۳
- اگر مردم درباره تو غلو نمی‌کردند از ضلالت تو آنقدر می‌گفتم که خاک زیر پایت را به عنوان تبرک بردارند ۱۵۴
- نقل بعضی از فضائل علی (علیه السلام) از اهل خلاف ۱۵۶
- غیر از حضرت علی (علیه السلام) هر کس به این نام خشنود شود به مرض ابوسهل مبتلا گردد ۱۵۷
- آنچه بر بال جبرئیل نوشته است ۱۵۸
- حکمت به ده جزء تقسیم شده ۹ جزء آن به علی (علیه السلام) و یک جزء به تمام مردم داده شده ۱۵۸
- علی (علیه السلام) افضل امت است ۱۶۰
- دیک الجن برای متوکل رازها فاش کرد ۱۶۲
- علی (علیه السلام) وصی پیامبر است ۱۶۷
- ۸ آنچه رسول خدا (صلی الله علیه و آله) هنگام وفات به حضرت علی (علیه السلام) تحویل دادند یا به آن سفارش نمودند ۱۶۹
- وصیت‌های رسول خدا (صلی الله علیه و آله) به علی (علیه السلام) بعد از مراجعت از حجة الوداع ۱۷۱
- چیزهایی که هنگام رحلت حضرت رسول (صلی الله علیه و آله) به حضرت علی (علیه السلام) تسلیم نمودند ۱۷۲
- در آخرین از ساعت عمر شریفش فرمود: ای علی بلند شو و اینها را تحویل بگیر ۱۷۳

۹. آیاتی که در شأن حضرت علی علیه السلام نازل شده است ۱۷۷
- نقل هیجده آیه شریفه قرآن که در شأن حضرت علی علیه السلام نازل شده ۱۷۹
- صالح المؤمنین علی علیه السلام است ۱۸۴
- هنگام مرگ، محمد و علی علیهما السلام دوستانشان را به بهشت بشارت می دهند ۱۸۴
- از صد رحمت خداوند، نود و نه رحمت آن مختص محمد و علی علیهما السلام است ۱۸۵
- حسنة دوستی ما اهل بیت است ۱۸۶
- السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته، بشتابید بسوی نماز خدا شما را رحمت کند ۱۸۶
- انکار فضائل علی علیه السلام مانع است باتکذیب کتب آسمانی ۱۸۸
۱۰. نقل روایاتی در بعضی از خصوصیات علی علیه السلام ۱۸۹
- نقل روایاتی در بعضی از خصوصیات حضرت علی علیه السلام ۱۹۱
- علم علی علیه السلام ۱۹۳
- کمک کاران علی علیه السلام در غسل دادن رسول خدا صلی الله علیه و آله ۱۹۳
- خداوند درباره علی علیه السلام به من سفارش نموده است ۱۹۶
- علت تسمیه رسول خدا صلی الله علیه و آله علی علیه السلام را به ابا تراب ۱۹۷
- هر کس بگوید لا اله الا الله محمد رسول الله علی ولی الله، چنین آثاریکی در بر دارد ۱۹۷
۱۱. آنچه از فضائل و مناقب امیر مؤمنان علی علیه السلام در این کتاب یادآور می شویم ۱۹۹
- ای محمد صلی الله علیه و آله به علی علیه السلام بگو پیش از تو و بعد از تو هیچ کس را به این نام (امیر المؤمنین) ننهادهام ۲۰۱
- انبیاء در جواب رسول خدا صلی الله علیه و آله عرضه داشتند رسالت ما بر پایه ولایت و دوستی تو و علی بن ابی طالب علیهما السلام می باشد ۲۰۲
- هر کس در (ولایت) علی علیه السلام شک کند کافر است ۲۰۲
- فاطمه علیها السلام فرمود: جبرئیل آمد و شوهرم را به آسمان برد ۲۰۶

۲۰۶	فضائل امیرالمؤمنین علی علیه السلام
۲۰۸	ذکر فضائل علی علیه السلام و معطر شدن ملائکه بسبب آن
۲۰۹	در حالی که مردم به نماز اشتغال داشتند ابوذر نگاه به چهره علی علیه السلام می نمود
۲۱۰	دشمن علی علیه السلام را در روز قیامت می آورند در حالیکه کر و کور و لال است
۲۱۰	علی بن ابیطالب علیه السلام از تمام انبیاء برتر و افضل است
۲۱۱	دوستی علی علیه السلام دارای چنین آثاری می باشد
۲۱۴	خداوند دهنش را بشکند! پدر کسی که قسمت کننده بهشت و دوزخ است، در جهنم می باشد
	خداوند در هر مرتبه از صد و بیست مرتبه معراج رسول خدا بیش از هر چیز نسبت به ولایت
۲۱۶	علی و سایر ائمه علیهم السلام فارغ از خود
۲۱۶	ثواب نگاه انداختن به چهره علی علیه السلام
۲۱۷	انگشتر عقیق و آثار مترتبه بر آن
۲۱۷	اول کوهی که اقرار به توحید، نبوت و ولایت علی علیه السلام نمود عقیق بود
۲۱۸	علی علیه السلام اول کسی است که وارد بهشت می شود
۲۱۹	راضیم روح و جانم را فدای تو گردانم و تو سالم باشی
۲۲۰	إِنْ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٌ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ
۲۲۲	اولین سجده شکر در اسلام، سجده شکر علی علیه السلام بود
۲۲۳	اطاعت علی علیه السلام ذلت و مخالفت او کفر است
۲۲۴	مفاخر هفت گانه علی علیه السلام
۲۲۴	نقل چندین روایت کوتاه در فضائل علی علیه السلام
۲۲۶	ای علی تو می شنوی آنچه من می شنوم و می بینی آنچه من می بینم
	چون آسمان هفتم از همه آسمانها در قبول ولایت علی علیه السلام سبقت جست مزین شد
۲۲۸	به عرش الهی

- ۲۲۹ ای علی علیه السلام آلان جبرئیل کجاست؟
- ۲۳۰ ای علی علیه السلام بر اهل شرق و غرب و عرب و عجم مفاخره کن بر همه فاتق آیی
- ۲۳۱ از من سؤال کنید پیش از آنکه مرا نیابید
- ۲۳۲ لزوم کتمان حقائق از جاهلان و نااهلان
- ۲۳۳ ذکر کرامتی از علی علیه السلام
- ۲۳۴ چون دروغ گفت به صورت سگ درآمد
- ۲۳۴ عنوان نامه اعمال مؤمن دوستی علی بن ابیطالب علیه السلام است
- ۲۳۵ ای ابن مسعود بدان ایمان کافر شدی
- ۲۳۶ هر که خواهد به انبیاء نگاه کند چهره حضرت علی علیه السلام نظر بیفکند
- ۲۳۷ حضور چهل هزار ملک وقت از دروازه حضرت فاطمه علیه السلام
- ۲۳۷ کیفیت زفاف فاطمه علیه السلام
- ۲۳۸ هفت مرتبه خورشید با حضرت علی علیه السلام صحبت کرد
- ۲۳۹ خداوند علی علیه السلام را در آسمان امیرالمؤمنین نامید
- ۲۴۰ پیامبران الهی به سبب قبول رسالت محمد و ولایت علی علیه السلام به مقاماتی نائل گشتند
- ۲۴۱ علی علیه السلام از این مرض نمی میرد تا اینکه شما دو نفر از خشم آکنده اش کنید
- ۲۴۲ علی علیه السلام حبل الله است همه باید به او تمسک جوئید
- ۲۴۳ تصدق علی علیه السلام در حال رکوع و نزول آیه در شأن آن جناب
- ۲۴۳ سقوط ستاره ای از آسمان در خانه علی علیه السلام
- ۲۴۴ من کنت مولاة فعلی مولاة
- ۲۴۴ این علی علیه السلام برادر من است و
- ۲۴۵ ای علی علیه السلام در تو مثلی است از عیسی بن مریم علیه السلام
- ۲۴۶ علی علیه السلام حصار من است هر کس بر او وارد شود از عذاب من در امان است

- ۲۴۶ به خدا قسم دروغ می‌گوئی تو از شیعیان ما نیستی.....
- ۲۴۸ تبدیل بدیها به خوبیها.....
- ۲۴۸ شهادت سنگریزه به توحید و نبوت و امامت.....
- ۲۴۹ تهنیت خداوند به محمد ﷺ هنگام ولادت علی ﷺ.....
- ۲۵۰ هرگز توبه منکر ولایت علی ﷺ قبول نمی‌شود و مورد آمرزش قرار نمی‌گیرد.....
- ۲۵۱ بشارت راهب یمامه به ولادت علی ﷺ.....
- ۲۵۲ ای علی تو بمنزل چشم و گوش و سر و روح منی.....
- ۲۵۳ ای علی! اگر تو نبیانت نبودند دین خدا بر پا نمی‌شد.....
- ۲۵۴ ای مردم سخن مرا بشنویید و مرا نقل نمایند.....
- ۲۵۵ این عذاب سخت و مضاعف برای من گریه و ناله علی بن ابی طالب ﷺ است.....
- ۲۵۶ ای ابابکر و ای عمر بروید و بر امیرالمؤمنین ﷺ سلام کنید.....
- ۲۵۷ این ولایت علی ﷺ است که عرب و عجم و قبط و حبشه بر آن گواهی دادند.....
- ۲۵۹ بهشت به خود بالید همانطور که عروس به خود می‌بالد.....
- اینها همه چیز را تغییر دادند حتی فرمایش رسول خدا ﷺ نسبت به مشاهدات آن حضرت
- ۲۶۰ در معراج.....
- هر گاه کسی به وحدانیت خدا و نبوت رسول خدا ﷺ شهادت داد باید به ولایت
- ۲۶۱ علی امیرالمؤمنین ﷺ هم شهادت بدهد.....
- ۲۶۱ ای علی در چهار جا نام تو را با نام خودم مقرون دیدم.....
- ۲۶۳ در تشهد نماز مستحب است بگوید إِنَّ عَلِيًّا نِعْمَ الْوَصِيُّ وَ نِعْمَ الْإِمَامُ.....
- ۲۶۴ پاسخ حضرت آیه‌الله تبریزی در مورد حکم شهادت به ولایت در اذان و در اثناء نماز.....
- ۲۶۵ إمامة الإمام علي ﷺ في حياة الرسول ﷺ.....
- ۲۶۵ جبرئیل به من خبر داد که خداوند به شیعیان هفت صفت داده است.....

- ۲۶۶ در شهر شوشتر سنگ کوچکی پیدا شد که عبارت عجیبی بر روی آن نوشته شده بود.
- ۲۶۸ کیفیت بیرون آمدن شیعیان علی علیه السلام از قبرها و گفتار آنها و
- ۲۷۰ ما یافتیم بهترین اعمال درود و صلوات بر تو و آب دادن و دوستی علی بن ابیطالب علیه السلام.
- ۲۷۱ آنچه بر برگ آس سبز نوشته بود جالب است.
- ۲۷۱ آنچه بر در بهشت نوشته است.
- ۲۷۲ حضرت آدم به شیث و من به علی بن ابی طالب مباحات می‌کنم.
- ۲۷۳ هزار باب از عذاب دردناک می‌گشایم برای غاصبین حق علی علیه السلام.
- ۲۷۳ این علی علیه السلام سید وصیین و حبیب الله است.
- ۲۷۴ صفات ممتاز علی علیه السلام و یازده ساسانی دین خدا.
- ۲۷۶ آخرین شعری که سید حمیری سرود.
- ۲۷۶ یک مبارزه علی علیه السلام افضل است از عبادت او تا روز قیامت.
- ۲۷۷ من سید فرزندان آدم، و علی سید عرب است.
- ۲۷۸ ثواب اعمال ائمه علیهم السلام به حضرت علی علیه السلام داده می‌شود.
- ۲۷۸ پنج چیز به من و پنج چیز به علی علیه السلام داده شده.
- ۲۷۹ خداوند درباره علی علیه السلام به سه چیز به من وحی نمود.
- ۲۷۹ افتخارات علی علیه السلام در جواب مکتوب معاویه و فخریه اش.
- ۲۸۱ خمس زمین مهریه زهرا علیها السلام و حرمت راه رفتن روی آن بر دشمنانش.
- ۲۸۱ هر کس مرا دوست دارد باید علی بن ابی طالب علیه السلام را هم دوست بدارد!
- چون حضرت محمد و علی علیه السلام به منبر رفتند منادی ندا کند: اَنْ مُحَمَّدًا سَیِّدَ الْمُرْسَلِیْنَ وَ عَلِیًّا سَیِّدَ الْوَصِیِّیْنَ.
- ۲۸۲ سید الوصیین.
- ۲۸۳ قصر علی علیه السلام میان قصر من و قصر ابراهیم خلیل است.
- ۲۸۳ کیفیت تزویج فاطمه و علی علیه السلام در آسمان چهارم.

۲۸۴	اتفاقات عجیب هنگام تولد علی علیه السلام
۲۸۶	یا علی غیر از من و خدا کسی تو را شناخت
۲۸۶	مَثَل علی علیه السلام مَثَل کعبه است
۲۸۷	من با علی علیه السلام نجوی نکردم بلکه خدا با او نجوی کرد
۲۸۷	آنچه بر زرۀ علی علیه السلام نوشته شده
۲۸۷	انا الفتی - ابن الفتی - اخ الفتی
۲۸۸	تعلیم رسول خدا صلی الله علیه و آله علی علیه السلام را هزار کلمه و هزار باب
۲۸۹	به دوستان علی علیه السلام عدد رگهای بدنشان شهری در بهشت داده می شود
۲۹۰	هفت سال ملائکه فقط بر من و علی علیه السلام درود فرستادند
۲۹۰	من شهر علمم و علی علیه السلام باب آن است
۲۹۱	شمائید که اهلیت چنین عنایات را دارید
۲۹۱	از شیعه رفع قلم شده
۲۹۲	این عنایات و الطاف، مخصوص شیعه علی علیه السلام است
۲۹۲	اگر همه مردم بر دوستی علی علیه السلام اجتماع می کردند! جهنم آفریده نمی شد
۲۹۳	اول کسی که از چشمه سربیل و زنجبیل می نوشد علی علیه السلام است
۲۹۴	زود باشد این امت هفتاد و سه فرقه گردند
۲۹۵	بشارت باد تو را ای فاطمه به طیب و پاکی نسل
۲۹۶	علی علیه السلام مثل ستاره صبح برای اهل بهشت می درخشد
۲۹۷	شهادت سنگریزه در دست علی علیه السلام به توحید و نبوت و ولایت
۲۹۸	روز قیامت چون ندا کنند (این خلیفه الله فی ارضه؟) حضرت علی علیه السلام بلند می شود
۲۹۹	افتخار نمودن دو ملک همراه علی علیه السلام بر سایر ملائکه
۲۹۹	عهدی که خداوند درباره علی علیه السلام به من نمود

- زمانی که سایر مردم در روز قیامت گرفتار حساب هستند، تو و شیعیانت بر منبرهائی از نور
 می‌خورید و می‌آشامید..... ۳۰۰
- علی علیه السلام با قرآن است و قرآن با او..... ۳۰۰
- هیچ پیغمبری مبعوث نشد مگر به ولایت علی علیه السلام..... ۳۰۱
- رسول خدا صلی الله علیه و آله و معرفی امیرالمؤمنین علی علیه السلام..... ۳۰۲
- ای محمد قسم به عزت و جلالتم اگر از این ساعت تا روز قیامت دانه دانه رطب به دهان علی گذاری
 من هم بدون فاصله می‌گویم هنیئاً مرثاً لك یا علی..... ۳۰۴
- انکار ولایت علی علیه السلام کفر است..... ۳۰۸
- آنچه بر بال جبرئیل نوشته شده..... ۳۰۸
- آنچه بر روی ماه نوشته شده..... ۳۰۸
- فضائل علی علیه السلام به شماره در نمی‌آید..... ۳۰۹
- با اینکه جدم در روز غدیر هفتاد هزار شاهد داشت تراست حقش را بگیرد..... ۳۰۹
- هدیه‌ای از جانب خداوند به علی بن ابی طالب علیه السلام..... ۳۱۰
- گهواره علی علیه السلام را نزدیک رختخواب من گذارید..... ۳۱۰
- من و علی از نور خدا آفریده شدیم..... ۳۱۲
- خدایا محبوب‌ترین کس نزد تو و رسولت را بفرست..... ۳۱۳
- ای علی هر کس تو را سب کند مراسم کرده..... ۳۱۴
- ابن عباس درباره فضائل علی بن ابی طالب این چنین می‌گوید..... ۳۱۴
- نقل چند روایت کوتاه در شأن حضرت علی علیه السلام..... ۳۱۵
- جلالت و شوکت رسول خدا و علی مرتضی علیه السلام در روز قیامت در موقف حساب
 تمام خلایق..... ۳۱۷

چون روز قیامت برپا شود حضرت علی بن ابیطالب علیه السلام بر فردوس که آن کوهی است مشرف بر بهشت، می نشیند.....	۳۱۸
نقل بعضی از فرمایشات رسول خدا صلی الله علیه و آله در روز غدیر درباره مناقب امیرالمؤمنین علی علیه السلام	۳۲۰
سخنان جبرئیل علیه السلام بعد از فراغت رسول خدا صلی الله علیه و آله از خطبه در روز غدیر.....	۳۲۱
من از تمام انبیاء علیهم السلام برترم و علی علیه السلام از تمام اوصیاء برتر است.....	۳۲۲
دوازده نفر از صحابه رسول خدا تصمیم گرفتند بر علیه غاصبان خلافت علی علیه السلام قیام نمایند.....	۳۲۳
اسامی آن دوازده نفر از این قرار است.....	۳۲۴
بدستور حضرت علی علیه السلام با تمام هر کدام از آنها بر علیه غاصبان خلافت در مسجد رسول خدا صلی الله علیه و آله اقامه دلیل و برهان نمایند.....	۳۲۵
سخنرانی از سلمان شروع شد سپس یکی پس از دیگری در حالی که ابوبکر بالای منبر بود برای اثبات خلافت علی علیه السلام و بطلان ادعای او استدلال نمودند.....	۳۲۵
ابوبکر اظهار عجز و عدم شایستگی خود برای خلافت نمود و از عمر بن خطاب رضی الله عنه آمد.....	۳۲۹
چهار روز بعد از این واقعه عمر با چهار هزار نفر با شمشیرهای کشیده، در خانه ابوبکر رفتند و او را به مسجد بردند.....	۳۳۰
جسارت حکومت پوشالی.....	۳۳۲
آتش زدن عمر (علیه آلف لعائن الله) خانه حضرت زهراء علیه السلام را و ناله غریبانه آن مظلومه دخت رسول خدا صلی الله علیه و آله	۳۳۳
ای علی، این چه نوری است که تو را فرا گرفته است.....	۳۳۴
این ولایت و امارت علی علیه السلام هم از جانب خداوند و رسولش می باشد و هم در زمان حیات و بعد از ممات من خواهد بود.....	۳۳۶

- آن فارس مثال علی علیه السلام بود که خداوند به سبب او انبیاء سابق را در پنهانی و حضرت محمد صلی الله علیه و آله را به طور علنی تأیید می فرمود..... ۳۳۷
- ای رسول خدا صلی الله علیه و آله از این جوان مرا پناه ده به جهت اینکه در طوفان نوح مرا زد و دستم را قطع نمود..... ۳۳۸
- ای محمد این مسکن تو و مسکن وزیر و وصی تو علی بن ابیطالب و ذراری پاک او علیهم السلام می باشد..... ۳۳۹
- باید بین پیغمبر و امام سختی موجود باشد..... ۳۴۰
- یکی از امور آنکه برای خلافت بلا فصل مولى الموحدين علی بن ابی طالب استدلال نموده اند..... ۳۴۲
- برای من هفتاد منقبت جلی می باشد..... ۳۴۳
- ای امیر المؤمنین به خدا قسم تو خلافت را زینت دادی!..... ۳۴۵
- ای ابو الحسن با خورشید صحبت کن تا او هم با تو سخن گوید..... ۳۴۵
- شما اصحاب من هستید و علی بن ابیطالب علیه السلام از من است و من از او..... ۳۴۶
- نقل فضائل بسیار جالب در شخصیت والای علی علیه السلام..... ۳۴۷
- تأملی نما و حقیقت اخلاص آن بزرگوار را بنگر! آیا نظیر علی علیه السلام می توان پیدا کرد..... ۳۵۴
- آشنایی با غدیر و فضایل امیر مؤمنان حضرت علی علیه السلام در آینه یکصد و ده نکته..... ۳۵۷
- تمثال علی علیه السلام در آسمان چهارم..... ۳۸۷
- تمثال علی علیه السلام در مرکز عرش خدا..... ۳۸۸
- حوریّه مخصوص علی علیه السلام..... ۳۸۹
- حضور علی علیه السلام در معراج..... ۳۸۹
- سفارش و گفتار خدا در بیان اوج عظمت علی علیه السلام..... ۳۹۰
- دعای فرشته همشکل علی علیه السلام در عرش خدا..... ۳۹۳

- ۳۹۴ بیت فی مدح مولینا امیر المؤمنین علیه السلام
- ۳۹۴ معنی باسم علی علیه السلام
- ۳۹۵ هر کس خورشید برایش برگشت او خلیفه رسول خدا است
- ۳۹۵ ایمان ابوطالب از ایمان تمام خلق بیشتر است
- ۳۹۶ حضرت ابوطالب علیه السلام از رفقاء پیمران و صدیقین و شهداء می باشد
- ۳۹۶ تشیع لطیف
- ۳۹۷ اشعاری در مدح مولی علی علیه السلام
- ۳۹۹ روایاتی که مخالفین در فضائل ما نقل نمودند به سه دسته تقسیم می شود
- ۴۰۱ اشعاری از مولوی قندهاری در مدح و ثنای علی علیه السلام
- ۴۰۳ کیفیت بیعت محمد بن ابی بکر رضی الله عنه
- ۴۰۵ بزرگواری ائمه علیهم السلام را نسبت به شیعیان نشان دهد
- ۴۰۶ این ها هم یک نوع توسل به حضرت علی علیه السلام است
- سه چیز به علی علیه السلام داده شد که من در آن شریک نیستم ولی سه چیز به من داده شد که علی علیه السلام در آن شریک است
- ۴۰۷ چون بهشتیان در الباب کنند این صدا (یا علی) شنیده می شود و شرحی بسیار جالب در این معنی
- ۴۰۸ ۱۲. قضاوت های عجیب و غریب حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
- ۴۱۳ عوض هر ثلث نان یک درهم داده می شود
- ۴۱۴ پایت را با قید آهنی میان ظرف آب بگذار
- ۴۱۴ شیر هر کدام سنگین تر است پسر از آن اوست
- ۴۱۴ بز گردن بنده را
- ۴۱۵ یک آره بیاورید تا این طفل را دو نیم کنم

- در مراجعت از سفر یک نفر از آنها همراهشان نبود ۴۱۵
- آن زن عاشق، سفیدی تخم مرغ را بر جامه خود ریخت ۴۱۶
- طفلی که سر ناودان نشسته بود و حضرت علی (ع) او را نجات دادند ۴۱۷
- چون استخوان پهلوی پدرش را استشمام کرد خون از منخرینی اش جاری شد ۴۱۸
- حکایت غلامی که مولایش را کشته بود ۴۱۹
- اِضْرِبْ اِيَّامَ اسْبُوعِكَ فِيْ اَيَّامِ سَنَتِكَ ۴۱۹
- این دو با هم مخالف نیست زیرا سیصد شمسی، سیصد و نه قمری است ۴۲۰
- چون زن در مسجد نشست آن کرم از جوفش بیرون آمد ۴۲۰
- ای شتر خودت شهادت بده که از مال کیستی؟ ۴۲۱
- والله این مرد قاتل نیست بلکه من را کشته ۴۲۲
- علت اینکه یک زن نمی تواند بیش از یک شوهر داشته باشد ۴۲۳
- ارتکاب یک عمل و اجراء حدود مختلفه ۴۲۴
- کسی بمیرد و زوجه دیگری بر شوهرش حرام گردد از عجایب است ۴۲۴
- اجراء حد و گریه ملائکه و پذیرش توبه آن جوان ۴۲۵
- مخاصمه سه نفر در تقسیم هفده شتر ۴۲۶
۱۳. نقل حکایاتی جالب و نافع ۴۲۷
- داستان غلام سیاهی که امیر المؤمنین را دوست می داشت ۴۲۹
- فروختن علی بن ابی طالب (ع) ، خانه ای به احمد کوفی در بهشت ۴۳۰
- بنویس علی بن ابی طالب فلان مبلغ قرض نمود ۴۳۲
- دوستی اهل بیت ۴۳۳
- بلای طلا و نقره ۴۳۵
- گردنبند عاریه ای از بیت المال ۴۳۷

۴۳۸	دادن انگشتر در حال نماز.....
۴۴۰	گردنبند بابرکت.....
۴۴۱	بخشش جعفر.....
۴۴۱	سخاوت این بزرگواران مردی را بی نیاز کرد.....
۴۴۲	بخشنده‌گی عبدالله جعفر.....
۴۴۲	مهر همه برای خدا.....
۴۴۳	دوستی برای خدا محکم‌ترین ریسمان‌هاست.....
۴۴۳	این چنین است دوستی حضرت ابراهیم علیه السلام نسبت به خدای بزرگ.....
۴۴۴	حمیری و دوستی علی علیه السلام
۴۴۴	هارون و کنیز مهربان.....
۴۴۵	حارث همدانی و محبت علی علیه السلام
۴۴۵	دختر ابوالاسود و مهر علی علیه السلام
۴۴۶	دوستی امام حسن علیه السلام
۴۴۷	دوستی با علی علیه السلام
۴۴۷	دوستی مردی خراسانی.....
۴۴۸	اِشْرَبُوا حُبًّا لِّعَلٰی.....
۴۴۸	زن نابینا و مهر علی.....
۴۴۹	مهر علی علیه السلام
۴۴۹	دوستی علی علیه السلام
۴۴۹	این مرد آنچنان مرا دوست می‌داشت که اگر نخاس هم بود خداوند او را می‌آمرزید.....
۴۵۰	کدام یک بخشنده‌ترند؟.....
۴۵۱	یکی از بخشنده‌گان.....

- ۴۵۳ عنایات اهل بیت علیهم السلام نسبت به کسی که به دشمنان دین لعن نماید
- ۴۵۳ عنایت حضرت زهرا علیها السلام
- ۴۵۴ عنایت امام صادق علیه السلام
- ۴۵۵ عنایت امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف
- ۴۵۶ داستان قتل عمر
- ۴۶۱ داستان قتل عمر بنابر نقل دیگر
- ۴۶۳ ۱۴. اوصافی که باید در شیعیان علیهم السلام باشد
- ۴۶۵ اوصافی که باید در شیعیان علیهم السلام باشد
- ۴۶۷ نگو من از شیعیان علیهم السلام بگو من از دوستان و ارادتمندان شما هستم
- ۴۶۸ اگر دارای این چنین صفاتی و اوصاف شایسته و در غیر این صورت ادعای بی جایی کرده‌ای
- ۴۶۹ غدیر در شعر فارسی
- ۴۷۵ ۱۵. نقل بعضی از کلمات بلیغۀ آن بزرگوار
- ۴۷۸ خواب مطابق تعبیر واقع می شود پس خواب را به هر کس گویند
- ۴۸۳ ۱۶. خلاصه ای از زندگینامۀ مؤلف
- ۴۸۵ زندگینامه مؤلف
- مطالبی که مربوط می شود به یگانه مرد الهی به نام آیه الله حاج شیخ غلامرضا یزدی
- ۵۰۲ خراسانی رحمه الله
- ۵۰۹ فهرست منابع

مقدمه

حمد و ستایش مخصوص خداوندی است که حمد را سرآغاز کتابش و باعث زیاد شدن بخشش و فضلش، و دلیل بر نعمتهایش و عظمتش قرار داده است.

و درود و سلام بی پایان بر شریف ترین بندگان و کامل ترین سفیران او حضرت محمد مصطفی ﷺ و بر خاندان پاک او باد، به ویژه بر آخرین یادگار آنها و باقیمانده حجت های الهی حضرت حجة بن الحسن ارواحنا فداء. و لعنت و نفرین و عذاب همیشگی بر دشمنان و غاصبین حقوق آنها و تابعین و پیروان آنها مستدام باد.

ای برون از وهم و آل و عیال من
خاک بر فرق من و تمثیل من

کس ندانسته که منزلگه معشوق کجاست
آن قدر هست که بانگ جرسی می آید

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ * الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾^(۱)

کلینی (ره) در کتاب کافی از امام باقر (ع) نقل کرده که فرمود:

تکلموا فی خلق الله ولا تکلموا فی الله فان الکلام فی الله لا یزدد صاحبه الا تحیراً^(۲)؛

درباره آفرینش الهی گفتگو کنید ولی درباره ذات خداوند صحبت نکنید زیرا سخن گفتن در ذات خدا جز سرگردانی برای گوینده محصولی ندارد.

حضرت باقر علیه السلام فرمود:

إِيَّاكُمْ وَالتَّفَكُّرَ فِي اللَّهِ وَلَكِنْ إِذَا أَرَدْتُمْ أَنْ تَنْظُرُوا إِلَى عَظَمَتِهِ فَانظُرُوا إِلَى عَظِيمِ (عَظَمَ) خَلْقِهِ (۱)؛

از اندیشه کردن در مورد ذات خداوند بپرهیزید ولی هرگاه خواستید به عظمت خداوند پی ببرید به آفرینش بزرگ او بنگرید.

در مناجات ذاکرین، حضرت سید الساجدین علیه السلام عرض می کند:

إِلَهِي لَوْ لَا الْوَاجِبُ مِنْ قَبُولِ أَمْرِكَ لَزَهَّتْكَ مِنْ ذِكْرِي إِيَّاكَ، عَلَى أَنْ ذَكَرِي بِكَ بِقَدْرِي لَا بِقَدْرِكَ (۲)؛

خدایا! اگر من ترا یاد می کنم به خاطر فرمانی است که از ناحیه تو صادر شده است که در قرآن فرموده ای: «اذکرونی» مرا یاد کنید، و اگر بر من واجب نبود که این فرمان تو را اطاعت کنم هر این ساعت مقدس ترا از ذکر خود منزه و تو را برتر از آن می دانستم، اضافه بر آنکه یاد کردن من از تو به قدر خود من است نه به قدر تو، و هرگز نمی توانم آن گونه که سزاوار و شایسته عظمت تو است تو را یاد کنم.

و نیز در بعضی از دعاها ی امام سجاد علیه السلام وارد شده است:

عَجَزْتُ عَنْ نَعْتِهِ أَوْهَامُ الْوَاصِفِينَ... (۳)؛

۱. کافی، ج ۱، ص ۹۳.

۲. بحار الأنوار، ۱۵۱/۹۴ مناجات سیزدهم از مناجات های پانزده گانه.

۳. و مانند آن در دعاها فراوان است، از آن جمله این دعاهاست:

«إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي عَجَزْتُ الْأَوْهَامُ عَنْ الْإِحَاطَةِ بِكَ؛ خَدَاوَنَدَا! تُو كَسِي هَسْتِي كِه قَدَرْتِ اَنْدِيشَه وَ خِيَالِ اَز اِحَاطَه پيدا كَرْدَن بِر تُو نَاتَوَانِ اِسْت.» «بحار الأنوار، ۱۷۲/۹۰ و ۲۹۷.»

«لَمْ تَحُطْ بِكَ الْأَوْهَامُ فَتَوْجَدُ مُتَكَيِّفًا مُحْدُوْدًا...؛ فِكْرَهَا وَ اَنْدِيشَه هَا بِر تُو اِحَاطَه پيدا نَمِي كِنْد تَا تُو را داراي كَيْفِيَّتِ وَ مُحْدُوْد بِيَايَد...» «بحار الأنوار: ۲۲۳/۱۰۰.»

«عَجَزْتُ الْأَوْهَامُ عَنْ كَيْفِيَّتِكَ؛ فِكْرَهَا وَ اَنْدِيشَه هَا اَز پِي بِرْدَن بِه چگونگي تُو نَاتَوَانَنْد.» «بحار الأنوار،

اندیشه و پندار وصف کنندگان از توصیف صفات و بیان عظمت تو عاجز و ناتوان است.

و روشن است که هر چه مثل و مانندی دارد یا صورتی مساوی و همانند او یافت می شود چیزی است که دارای ماهیت باشد و خداوند برایش ماهیت نیست و ذات بی همتای او مانند ندارد.

و از آن حضرت نقل شده است که فرمود:

لا أُحْصِي ثَنَاءَ عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ^(۱)؛

از مدح و توصیف تو عاجز و ناتوانم، تو همان گونه هستی که خود را ثنا گفته ای و توصیف کرده ای

از امیرالمؤمنین علیه السلام روایت شده است که فرمود:

هو فوق ما يصفه الواصفون؛

او برتر از وصف توصیف کنندگان است.

و چون «الواصفون» را با الف و لام ذکر کرده، از آن عموم استفاده می شود، یعنی همه توصیف کنندگان را شامل می شود. و در ضمن دعای جوشن کبیر می خوانیم: یا من في السماء عظمته؛ ای کسی که آثار عظمت او در آسمان ظاهر گشته است.

بعضی از عرفا گفته اند: آسمان از جهات گوناگون دلیل خوبی بر عظمت پروردگار است، از جهت وسعت و بزرگی اندازه اش، همانا خورشیدی که آن را از دور به اندازه نارنجی

۱. این عبارات را از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله یافته ام، مراجعه کنید به بحار الأنوار، ۲۶۷/۹۰ سطر آخر، ۸۷/۹۱ سطر آخر و ۹۳/۱۵۹ سطر ۲.

و در حدیثی وارد شده است: پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله سجده کرد و در سجده اش عرض کرد: «أعوذ بربك من سخطك وبمعافاتك من عقوبتك، وأعوذ بك منك، لا أُحْصِي ثَنَاءَ عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»، خداوند! از خشم و غضب تو به رضا و خشنودیت، و از کفر و مجازات به عفو و بخششت، و از توبه خودت پناه می برم، از مدح و ثنای تو عاجزم و تو آن گونه هستی که خود را ثنا گفته ای. «بحار الأنوار، ۱۷۰/۸۵ خ ۵۷».

می بینی چندین برابر کره زمین است، همانطور که در علم هیئت بیان گردیده است. (۱)

زمخشری در کتاب ربيع الاربار نقل کرده که امام سجاده علیه السلام، سحرگاهان برای وضو گرفتن بیرون رفت، همین که دست مبارک خود را در ظرف آب فرو برد سر را بلند کرد و نگاهی به آسمان و ماه و ستارگان نمود و به گونه ای در آفرینش آنها به فکر فرو رفت که صبح شد و مؤذن اذان را آغاز کرد و هنوز دست آن حضرت در ظرف مانده بود. (۲)

هر عاقلی که در مسیر خداشناسی و توجه به مقام والای ذات مقدس احدیت و نعمتهای بی پایان او و عنایات و الطاف و جود و کرم و بزرگواری او فکر خود را به کار گیرد و در اینکه هر فیض و نعمتی از هر جا و به دست هر کس جاری شود از آن ذات مقدس سرچشمه گرفته به اذن او به دیگران رسیده، و هر محبتی و مهربانی از هر شخصی نسبت به فردی انجام پذیرفته آن هم از جانب آن خالق هستی به وقوع پیوسته و آن را در دل او جا داده.

پس کل بود از نزد خدا آنچه که بوده. از آنچه عدم و نیستی محض ز خود آر
توحید حقیقی بود این جمله دگر شرک یک موجد، یک معطی و یک نافع و یک ضار
یک قادر و یک عالم و یک رازق و یک حق یک باقی و بیانی همگی باطل و بی کار
هم کلمه اخلاص و همین سوره توحید هم یک جمله لا حول و همان باقی اذکار (۳)

به خوبی می فهمد، آنکه لایق پرستش و عبودیت است و باید در مقابل عظمت

۱. طبق تحقیقاتی که دانشمندان بعمل آورده اند حجم خورشید یک میلیون و سیصد و نود و یک هزار برابر حجم کره زمین است یعنی ۱۳۹۱/۰۰۰ کره زمین در درون خورشید (به فرض اینکه میان تهی باشد) جای می گیرد. قطر خورشید صد و نه برابر قطر کره زمین، و وزن آن را که معادل دو میلیارد میلیارد تن (یعنی عدد دو که در کنار آن بیست و هفت صفر باشد) برآورد کرده اند سیصد و سی هزار برابر وزن زمین است. خورشید در حدود صد و پنجاه میلیون کیلومتر از زمین فاصله دارد و با توجه به اینکه نور در هر ثانیه سیصد هزار کیلومتر راه می پیماید در مدت هشت دقیقه و بیست ثانیه نور آن به ما می رسد.

۲. قطره ای از دریای فضائل اهل بیت علیهم السلام، ج ۱، ص ۸۸۷

۳. مرحوم شیخ عباس طهرانی.

و کبر یابی او سر تعظیم فرود آورد و اظهار عجز و ناتوانی و کرنش نمود، همانا فقط ذات پاک او است که مستجمع جمیع صفات کمال و منزّه از تمام عیوب و رذائل می باشد یعنی همان خالق ذوالجلالی که وجود مبارک رسول خدا و علی مرتضی علیهما آلف التّحیة و الثّنا با آن مقاماتی که نزد او دارند در مقابل عظمت و بزرگواری او عرضه می دارند: مَا عَرَفْنَاكَ حَقًّا مَعْرِفَتِكَ وَمَا عَبَدْنَاكَ حَقًّا عِبَادَتِكَ. و در هیچ حالی و لو یک آن و لحظه ای خود را مستغنی از عنایات و الطاف او نمی دانند، و همانطور که خداوند می فرماید ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ آنکه بالا صالّه دارای حقوقی است بر بندگان، و آنها موظفند در هر موردی جوابگوی آنها باشند فقط او است و بس. اما آن حقوقی که برای وجود مبارک رسول خدا ﷺ و ائمه هدی یا سایر سفراء الهی یا بعضی از افراد دیگر مثل والدین و معلم و امثال آنها ذکر نموده اند که ما موظفیم در اداء آنها کوتاهی ننموده به مقتضای آنها عمل نمائیم، همه آنها از دستورات و جعلیات خود آن ذات مقدس است نسبت به ما و الطاف اوست نسبت به آن بزرگواران. البته چون این کتاب درباره فضائل و مناقب مولای متقیان و امیر مؤمنان و اولاد گرامی آن بزرگوار به رشته تحریر در آمده است آنچه را که منشأ جعل و پیدایش حقوق آنهاست و بدین لحاظ ما را وادار به رعایت و اداء آنها نموده به نحو اختصار بیان می کنیم که امور ذیل نشانگر بعضی از آنها خواهد بود. و هو العالم.

در مذهب ما کلام حق ناد علی است	طاعت که قبول حق بود یاد علی است
از جمله آفرینش کون و مکان	مقصود خدا علی و اولاد علی است

آنچه می بینی تو در این دفتر	مدح مولایست مدح قبر است
عقلها عاجز بود از درک او	باطن او غیب باشد همچو هو

آفرینش هر موجودی به برکت وجود ائمه علیهم السلام است

آفرینش ما و آفرینش هر موجودی به برکت آفرینش آن بزرگواران می باشد. امام صادق علیه السلام فرمود:

نحن علّة الوجود و حجة المعبود^(۱)؛

ما سبب ایجاد مخلوقاتیم و حجت خداییم.

جابر جعفی نقل نموده از حضرت صادق علیه السلام از آباء گرامی اش از رسول خدا صلی الله علیه و آله که فرمود خدای سبحان فرمود:

لولاک لما خلقت الافلاك، و لولا علی، لما خلقتک، و لولا فاطمة لما خلقتک^(۲)

(ای محمد) اگر نه منظر تو نبود افلاک را نمی آفریدم، و اگر به خاطر علی نبود تو را نمی آفریدم و اگر به خاطر فاطمه نبود شما دو نفر را هم نمی آفریدم.

تذکر این مطلب لازم است. کسی توهم نکند که از این عبارت فوق استفاده می شود که وجود مبارک علی علیه السلام از رسول خدا صلی الله علیه و آله و فاطمه علیها السلام از هر دو این بزرگواران افضلند با اینکه شبهه ای نیست که اولین شخصیت عالم امکان و با ارزش ترین فرد عالم انسانیت همانا وجود مبارک رسول خدا صلی الله علیه و آله بعد از او و تالی تلو او مخصوصاً به لحاظ (آیه و أنفُسنا و أنفُسکم) شخصیت والای علی مرتضی است و سرّ این مطلب این است که علت نهایی موجودات که وجود رسول خدا صلی الله علیه و آله است به لحاظ این است که مکمل ادیان آسمانی و مبین حقایق ربّانی و خاتم انبیاء است بنابراین صحیح است که بگوییم اگر به لحاظ وجود آن جناب نبود خداوند افلاک (هیچ موجودی) را نمی آفرید و خیلی واضح است اگر مثل وجود تازنین علی علیه السلام نبود که بعد از آن حضرت، حافظ آن دین و جوابگوی

۱. بحار، ج ۷.

۲. القطره، ج ۱، ص ۲۷۳؛ مناقب ابن شهر آشوب، ج ۳، ص ۳۴۹؛ بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۸۴.

ایرادات افراد مغرضین و دشمنان دین باشد اثری از آن باقی نمی ماند و همین طور اگر وجود مبارک فاطمه علیها السلام نبود که یازده نفر از اوصیاء و ائمه هدی علیهم السلام از او به وجود بیایند که هر کدام از آن بزرگواران در زمان خودشان مجری این برنامه باشند، زحمات رسول خدا و علی مرتضی علیهما السلام از بین می رفت و به این اعتبار صحیح است که بگوییم اگر فاطمه علیها السلام (مادر یازده امام علیهم السلام) نبود علی علیه السلام خلق نمی شد (زحماتش بی نتیجه می ماند) و اگر علی علیه السلام نبود پیغمبر صلی الله علیه و آله خلق نمی شد علاوه بر این در روایات وارد شده (اولنا محمد آخرنا محمد او سطنا محمد کلنا محمد) همه ما از یک نور و یک حقیقت می باشیم که از این معنی نتیجه می گیریم که هر کدام از آن بزرگواران در زمان مخصوصی که مقدر شده جلوه می نمایند و نورانشان می فرمایند صلوات بی حد خدا و انبیاء و ملائکه و سایر آفریدگان خداوند در هر آن نسبت به عدد علم و قدرت و لطف و کرم او از طرف تمام محبتانشان بر آنها باد و لعن و نفرین و عذاب خداوند به همین مقدار بر دشمنان و غاصبین حقوق آنها مستدام باد.

رسول گرامی اسلام ﷺ فرمود:

لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ تَعَالَى آدَمَ أَبَوَ الْبَشَرِ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ، انْتَفَتَحَتْ آدَمُ مُيْنَةُ الْعَرْشِ فَادَّأَى فِي النُّورِ خَمْسَةَ أَشْبَاحٍ سَجْدًا وَرُكْعًا قَالَ آدَمُ: يَا رَبِّ هَلْ خَلَقْتَ أَحَدًا مِنْ طِينٍ قَبْلِي قَالَ: لَا يَا آدَمُ قَالَ: فَمَنْ هَؤُلَاءِ الْخَمْسَةُ الَّذِينَ أَرَاهِمُ فِي هَيْئَتِي وَصُورَتِي قَالَ: هَؤُلَاءِ خَمْسَةٌ مِنْ وَلَدِكَ، لَوْ لَاهُمْ مَا خَلَقْتِكَ، هَؤُلَاءِ خَمْسَةٌ، شَقَقْتَ لَهُمْ خَمْسَةَ أَسْمَاءٍ مِنْ أَسْمَائِي لَوْ لَاهُمْ مَا خَلَقْتَ الْجَنَّةَ وَلَا النَّارَ وَلَا الْعَرْشَ وَلَا الْكَرْسِيَّ وَلَا السَّمَاءَ وَلَا الْأَرْضَ وَلَا الْمَلَائِكَةَ وَلَا الْإِنْسَ وَلَا الْجِنَّ فَنَا الْحَمُودَ وَهَذَا مُحَمَّدٌ وَأَنَا الْعَالِي وَهَذَا عَلِيٌّ وَأَنَا الْفَاطِرُ وَهَذِهِ فَاطِمَةُ وَأَنَا الْإِحْسَانَ وَهَذَا الْحَسَنُ وَأَنَا الْمُحْسِنُ وَهَذَا الْحُسَيْنُ - آيَةُ بَعِزِّي أَنَّهُ لَا يَأْتِينِي أَحَدٌ بِمِثْقَالِ ذَرَّةٍ (حَبَّةٍ) مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ بَغْضِ أَحَدِهِمْ إِلَّا ادْخَلَتْهُ نَارِي وَلَا أَبَالِي يَا آدَمُ، هَؤُلَاءِ صَفُوقِي مِنْ خَلْقِي بِهِمْ أَنْجِيهِمْ وَبِهِمْ

اهلکهم فاذا کان لك الى حاجة فیهؤلاء توسّل - فقال النبی ﷺ: نحن سفینه النجاة من تعلّق بها نجا ومن حاد عنها هلك فمن کان له الى الله حاجة فلیسأل بنا اهل البيت^(۱)؛

زمانی که خدای تعالی حضرت آدم ابوالبشر را آفرید و روح خود را در او دمید حضرت آدم به طرف راست عرش توجه نموده پنج شب را در نور مشاهده نمود که در حال سجده و رکوعند. عرضه داشت ای پروردگار من! آیا پیش از من کسی را از گل آفریده‌ای؟ خداوند فرمود: نه ای آدم. عرضه داشت: پس این پنج نفر که لها در هیئت و شکل من هستند کیانند؟ خداوند فرمود: اینها از فرزندان توآند. اگر به خاطر اینها نبود تو را نمی‌آفریدم. نامهای این پنج نفر را از نامهای خودم جدا نمودم. کر به خاطر آنها نبود نه بهشت و جهنم و نه عرش و کرسی و نه آسمان و زمین و نه بلاد و نه انر و جن نمی‌آفریدم. پس من محمود و این محمّد، من عالیم و این علی و من فاطم و این فاطمة. من احسانم و این حسن من محسنم و این حسین، به عزّت و جلال اسم یاء کردم، که هیچ فردی از افراد که در او به مقدار مثقال ذرّة (یا حبّة) از خردل، دشمن یکی از اینها باشد او را وارد جهنم نمایم و باکی ندارم، ای آدم: اینها از مخلوقات من هستند به سبب اینها نجات می‌دهم و به سبب اینها هلاک می‌گردانم (دوستان اینها را نجات می‌دهم و دشمنان اینها را هلاک می‌نمایم) پس هرگاه برای تو به سوی من حاجتی باشد به سبب اینها توسل جو. سپس رسول خدا ﷺ فرمود: ما کشتی نجاتیم، هر کس به آن توسل و تمسک جوید نجات یابد و هر کس از آن دوری کند (دشمنی نماید) هلاک گردد. پس هر کس به سوی خداوند حاجتی داشته باشد پس باید به سبب ما اهل بیت از خداوند حاجتش را بخواهد.

و باز در حدیث کساء می خوانیم:

وَعَزَّتِي وَجَلَالِي، اِنِّي مَا خَلَقْتُ سَمَاءَ مَبْنِيَّةً وَلَا اَرْضاً مَدْحِيَّةً وَلَا قُرْأً مَنِيْرًا
وَلَا شَمْساً مُضِيْئَةً وَلَا قَلْباً يَدُوْرًا وَلَا بَحْرًا يَجْرِي وَلَا قُلُوباً يَسْرِي اِلَّا فِي
مَحَبَّةِ هَؤُلَاءِ الْخَمْسَةِ الَّذِيْنَ هُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ.

تا این که آنها را به این عبارت معرفی نمود.

هُم فَاطِمَةُ وَأَبُوْهَا وَبَعْلُهَا وَبَنُوْهَا تا اینکه جبرئیل از طرف خداوند چنین اظهار
داشت، ما خلقت سماء مبنیه الی قوله اِلَّا لاجلکم و محبتکم الخ.

بقاء ما و امر آفریده‌ای به برکت وجود آن بزرگواران است

عن ابي حمزة قال: قلت لابي عبد الله عليه السلام: اتبقى الارض بغير امام؟ قال: لو
بقيت الارض بغير امام لدمارت (۱)؛

ابوحزمه گوید خدمت امام صادق علیه السلام عرضه داشتم: آیا زمین بدون امام علی علیه السلام باقی
می ماند. فرمود: اگر زمین بدون امام باشد بدمارت می رود.

واسطه هر فیض و رحمتی وجود مبارک امام است

اگر چه هر فیض و نعمتی از جانب فیاض مطلق و ذات مقدس پروردگار است
و همینطور هر بلاء و مصیبتی از کسی رفع و دفع شود از آن مبارک وجود سرچشمه
می گیرد اما واسطه در این امور وجود مقدس امام و حجت خداست که از آن ذات
فیاض می گیرد و به هر که صلاح باشد می رساند.

حضرت عسکری علیه السلام فرمود:

يا أحمد بن اسحاق انّ الله تبارك و تعالی لم یخل الارض منذ خلق آدم ولا
یخلیها الی أن تقوم الساعة من حجة لله علی خلقه، به يدفع البلاء عن اهل

الارض و به ينزل الغيث و به يخرج النبات^(۱)؛

ای احمد بن اسحاق! به راستی که خداوند متعال از روزی که حضرت آدم علیه السلام را آفرید تا روز رستاخیز زمین را از وجود حجت خود خالی نگذاشته و نخواهد گذارد. حجتی که به برکت وجود او بلاها و گرفتاریها از ساکنان زمین دفع می‌شود و به وسیله او باران می‌بارد و گیاهان از زمین بیرون می‌آید.

والدین حقیقی ما، حضرات معصومینند

آنها والدین حقیقی ما هستند که به مراتب از والدین جسمانی حقوقشان بیشتر و احترامشان هم بمراتب لازم‌تر خواهد بود.

در تفسیر حضرت امام حسن عسکری علیه السلام در ذیل فرمایش خدای عز و جل که می‌فرماید: ﴿وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ آمده است که رسول خدا صلی الله علیه و آله از جانب خدای سبحان فرمود:

افضل والديکم واحقها لشکرکم محمداً، علی علیه السلام؛

بهترین و سزاوارترین پدر و مادر شما به سبب کاروان همانا محمد و علی صلوات الله علیهما می‌باشند.

حضرت علی علیه السلام فرمود: از رسول خدا صلی الله علیه و آله شنیدم، می‌فرمود:

انا و علی ابوا هذه الامة، ولحقنا عليهم اعظم من حق ابوی ولادتهم فانما ننقذهم ان اطاعونا من النار الى دار القرار ونلحقهم من العبودية بخيار الابرار^(۲)؛

من و علی دو پدر این امت هستیم. همانا حق ما بر مردم بزرگتر و بیشتر از حق پدر و مادر آنهاست، چرا که اگر آنان از ما پیروی کنند از جهنم نجاتشان داده و به سوی بهشت می‌بریم و از بندگی رهایی داده و به بهترین آزادگان ملحق می‌سازیم.

ائمه علیهم السلام ذوالقربی رسول خدایند که دوستی و پیروی از آنها را اجر رسالت قرار داده شده

آنها از ذوی القربی رسول خدایند که خداوند دوستی و پیروی از آنها را اجر رسالت آن جناب قرار داده است. آنجا که می فرماید: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ﴾^(۱) - ﴿قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ﴾^(۲).
﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾^(۳).

آنچه از آیات فوق استفاده می شود این است که اجرت رسالت را دوستی با پیروی از ذوات مقدسه ذوی القربی که ائمه هدایند قرار داده شده اگر چه آیه اول فقط مودت را ذکر فرموده و در آیه دوم هم داده شده که اجر و مزدی که از شما خواسته شده به نفع شما و وسیله سعادت شما خواهد بود. اما در آیه سوم، این معنی را که پیروی از دستورات آن بزرگواران که همان (سبیل رب) باشد از شما به عنوان اجر رسالت خواسته اند.

امام ثعلبی که از اصحاب حدیث است و از مشاهیر اهل سنت، در ابطال قول آن کسی که گفته این آیه منسوخ است در تفسیر خود آورده که محبت و مودت اهل بیت از جمله اصول دین و ارکان اسلام است و خلاف این کفر است و منشاء خروج از اسلام و مستلزم ناصبیت، پس چگونه آن منسوخ باشد و دلیل بر این، آن است که عبدالله بن حامد اصفهانی باسناد خود روایت کرده از جریر بن عبدالله البجلی که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود:

من مات علی حب آل محمد مات شهیداً الا ومن مات علی حب آل محمد
مات تائباً الا ومن مات علی حب آل محمد مات مغفوراً الا ومن مات علی
حب آل محمد مات مؤمناً مستکمل الايمان الا ومن مات علی حب آل محمد

۲. سوره سبا، آیه ۲۸.

۱. سوره شوری، آیه ۲۳.

۳. سوره فرقان، آیه ۵۷.

مات مرحوماً الا ومن مات علی حبّ آل محمد تزف فی الجنّة کما تزف العروس الی بیت زوجها الا ومن مات علی حبّ آل محمد فتح فی قبره له بابان الی الجنّة الا ومن مات علی حبّ آل محمد جعل الله قبره مزار ملائکته الرحمة الا ومن مات علی حبّ آل محمد مات علی السنة والجماعة الا ومن مات علی بغض آل محمد جاء يوم القيامة مكتوباً بین عینیه آیس من رحمة الله الا ومن مات علی بغض آل محمد مات کافراً الا ومن مات علی بغض آل محمد لم یشم رائجه الجنّة؛

چون دوستی اهل بیت به این مرتبه بود منسوخیت آیه مذکوره محال باشد و مزد اداء رسالت نبود.^(۱)

آن بزرگواران از مصادیق مسلم فرزندان پیغمبرند

آنها از مصادیق مسلم فرزندان رسول خداید که در روایات متعدّد، پیغمبر گرامی اسلام دستور به رعایت احترام آنها و اداء حقوق آنها به ما داده همانطور که در ضمن روایتی رسول خدا ﷺ می فرماید:

أَيُّهَا النَّاسُ عَظِّمُوا أَهْلَ بَيْتِي فِي حَيَاتِي وَبَعْدَ مَمَاتِي وَأَكْرِمُوهُمْ وَفَضِّلُوهُمْ لَا يَحِلُّ لِأَحَدٍ أَنْ يَقُومَ لِأَحَدٍ غَيْرِ أَهْلِ بَيْتِي^(۲)؛

ای مردم: خاندان مرا در زمان حیات و زندگی و پس از وفاتم، بزرگ بشمارید و آنان را گرامی دارید و برتری دهید جایز نیست به احترام احدی کسی به پا خیزد جز به احترام اهل بیت من.

در فضائل السادات است که حضرت رسول خدا ﷺ فرمود:

أَنَّهُ قَالَ مَنْ أَكْرَمَ أَوْلَادِي فَقَدْ أَكْرَمَنِي وَمَنْ أَهَانَهُمْ فَقَدْ أَهَانَنِي^(۳)؛

۱. منهج الصادقین، ج ۸، ص ۲۱۴ فی ذیل لا اسئلكم علیه اجرا الا المودة فی القربی، جزء ۲۵.

۲. القطرة، ج ۲، ص ۱۰۷.

۳. القطرة، ج ۲، ص ۱۰۶.

کسی که به فرزندان من احترام و اکرام کند مرا اکرام نموده و کسی که به آنها اهانت کند مرا اهانت نموده.

در ثواب الأعمال است که حضرت رسول ﷺ فرمود:

من زارني او زار احد من ذريتي زُرته يوم القيامة فانقذته من احوالها؛
کسی که مرا یا یکی از فرزندان مرا زیارت کند در روز قیامت او را زیارت کرده
و از مهلکه و وحشتهای آن روز نجاتش می‌دهم.

مهربانترین و غمخوارترین افراد نسبت به ما ائمه هستند

آن انوار الهی هوران مرتبه از پدران و مادران و سایرین نسبت به ما مهربان‌ترند
و منتهی خواست آنها سعادت و خوشبختی ماست و رساندن ما به سعادات دنیوی
و اخروی است. چه فداکاری‌ها می‌کردند و به استقبال چه بلا و مصیبت‌ها رفته تا به
فیض شهادت نائل آمدند. همانطور که در زیارت اربعین می‌خوانیم:

وَبَدَّلَ مُهْجَتَهُ فَيْكَ لِيَسْتَنْقِذَ عِبَادَكَ مِنَ الْجَمَانِ وَ حَيْرَةِ الضَّلَالَةِ وَ اِيضاً قَالَ
الصَّادِقُ (ع): بَدَّلَ مُهْجَتَهُ فَيْكَ لِيَسْتَنْقِذَ عِبَادَكَ مِنَ الْاِهَالَةِ وَ حَيْرَةِ الضَّلَالَةِ
وَالْعَمَى وَ الشَّكِّ وَ الْارْتِيَابِ إِلَى بَابِ الْهُدَى مِنَ الرَّدَى

امام حسین (ع) در راه خدا جان داد تا مردمان را از جهالت، سرگردانی، نابینایی،
تردید و دودلی، نجات بخشد و به دروازه هدایت رسانده از سقوط برهاند.^(۱)

حتی در چندین روایت از حضرت علی (ع) و حضرت موسی بن جعفر (ع) نقل
شده که فرمودند ما برای تب شیعیان تب می‌کنیم. یا می‌فرماید اگر مریض شوند ما هم
مریض می‌شویم. اگر دعا کنند آمین می‌گوییم، اگر دعا نکنند برای آنها دعا می‌کنیم. یا
اینکه روایت شده حضرت موسی بن جعفر (ع) فرمود: بنا بود بلایی نازل شود یا بر
من یا بر شیعیان، من بلا را به جان خود خریدم تا شیعیانم در رفاه باشند.

در هر زمان ائمه علیهم السلام حلال مشکلات مادی و معنوی خلق اند

در هر زمان آن بزرگواران حلال مشکلات اند و مدافع حقوق اسلام و مسلمین و در هر معضله ای جوابگوی آنهایند. موارد و مصادیق زیادی از این امور که از هر یک از ائمه معصومین علیهم السلام تحقق یافته در کتابها مضبوط است. البته موارد بسیاری از آنها به دست باکفایت مولی امیر المؤمنان علی علیه السلام مخصوصاً در زمان خلفاء ثلاثه علیهم آلا ف اللعن والعذاب به وقوع پیوسته است و اجباراً اولی و دومی به کرات اقرار به ضعف و ناتوانی خود و جلالت و عظمت مولی علی علیه السلام می نمودند. ابوبکر می گفت:

يَا اَبُو بَكْرٍ اَقِيلُونِي وَكُنْتَ بِخَيْرِكُمْ وَ عَلِيٌّ فَيْكُمْ.

دومی می گفت:

لَوْ لَا عَلِيٌّ هَاكَ عَمْرٍ.

اگر وجود مبارک علی علیه السلام در صلاح مشکلاتشان نمی نمودند مردم از دین برگشته فاتحه اسلام خوانده می شد. مثلاً به کرات از علماء یهود یا نصاری یا زندیق ها سوالاتی از خلفاء ثلاثه می نمودند و چون از عهده جواب بر نمی آمدند می گفتند: اگر اینها خلیفه رسول خدایند معلوم می شود، آنکه ادعای پیغمبری هم نموده، قابلیت پیغمبری نداشته، اما زمانی که امثال سلمان آنها را خدمت حضرت علی علیه السلام می بردند و با دریای مواج علم و حقیقت و عظمت آن حضرت روبرو می شدند مسلمان گشته و آن جناب را به عنوان خلیفه رسول خدا می شناختند و در ضمن باعث اتمام حجت برای دیگران هم می گردیدند.

حسن بن ابی الحسن دیلمی با حذف اسناد از ابن عباس روایت کرده که گفت در دوره عمر جمعی از دانشمندان یهود نزد او آمده گفتند:

آیا تو بعد از پیغمبر اسلام ولی امر او هستی؟

گفت: آری.

گفتند: ما مسائلی داریم از تو می پرسیم اگر جواب گفتی می دانیم که ادعای تو

صحیح و دین اسلام بر حق و محمد ﷺ پیغمبر و پرگزیده خدا بوده و گرنه تو دروغگو هستی و دین اسلام باطل است.

عمر گفت: سؤال کنید: یهودیان سؤال نمودند: عمر در جواب عاجز ماند. به امیرالمؤمنین ﷺ گفت: یا علی جواب این ها را بده که پاسخ ایشان نزد شماست. امیرالمؤمنین ﷺ به علماء یهود فرمود: جواب شما را به شرطی می دهم که اگر مطابق با مندرجات تورات شما بود اسلام بیاورید. قبول نمودند. دو نفر از ایشان سؤالاتی نموده و پس از شنیدن جواب اسلام آوردند... (۱)

از جمله آنها زمانی بود که ملک روم نامه ای به عبدالملک مروان نوشت و اعلان جنگ با او نمود، به این عبارت: (كتب ملك الروم الى عبدالملك) أَكَلْتَ لَحْمَ الْجَمَلِ الَّذِي هَرَبَ عَلَيْهِ أَبُوكَ مِنَ الدَّبَرَةِ، لَا غُرُوتَكَ بِجُنُودِ مِائَةِ أَلْفٍ وَمِائَةِ أَلْفٍ هَيْ هَيْ عَبْدِالْمَلِكِ تُوْ غُوشْتِ شَتْرِي خُورْدِه اِي مِا پَدَرِت بِرِ آن سَوَارِ شْد و از مدینه فرار کرد. سیصد هزار لشکر را به جنگ تو خواهم فرستاد.

عبدالملک ترسید و چاره ای برای دفع او پیدا ننمود فقط یک مطلب در ذهن او خستور کرد که اگر بتواند از مقام و بنیر خواری حضرت امام زین العابدین ﷺ تقاضای چاره سازی کند ممکن است از این خطر در امان باشد. می دانست که ائمه بزرگوار ما ﷺ به واسطه مقام شامخ امامت و ولایت و ارتباط خاص آنها با ذات مقدس لایزالی می توانند برای هر مشکلی راهی و به هر مرضی دوائی تهیه نمایند.

فَكَتَبَ عَبْدِالْمَلِكِ إِلَى الْحِجَاجِ: أَنْ يَبْعَثَ إِلَى زَيْنِ الْعَابِدِينَ ﷺ وَيَتَوَعَّدَهُ وَيَكْتُبُ إِلَيْهِ مَا يَقُولُ ففعل فقال علي بن الحسين ﷺ: إِنَّ لِلَّهِ لَوْحاً مَحْفُوظاً يَلْحَظُهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ ثَلَاثُمِائَةِ لَحْظَةٍ لَيْسَ مِنْهَا لَحْظَةٌ إِلَّا وَيَحْيِي فِيهَا وَيَمِيتُ وَيَعِزُّ

و یذلل و یفعل ما یشاء و انی لأرجو ان یکفیک منها لحظةً واحدة فکتب بها الحجاج الی عبدالملک فکتب عبدالملک بذلک الی ملک الروم فلما قرأه قال ما خرج هذا إلا من کلام النبوة^(۱)؛

پس عبدالملک به حجاج نوشت که کسی را خدمت امام زین العابدین علیه السلام بفرست (و این مطلب را خدمت آن بزرگوار عرضه بدار) هر چه جواب دادند آن را برای من بنویس. حضرت سجاد علیه السلام در جواب مرقوم فرمودند: به راستی برای خداوند لوح محفوظی است که در هر روز سیصد مرتبه توجه را انتفات به آن می نماید که در هر توجه افرادی را زنده و افرادی را می میراند افرادی را عزیز و افرادی را ذلیل می فرماید و من امیدوارم در یکی از آن لحظات کفایت کند تو! (۴) را از شر تو نگر داشته به حساب تو برسد) حجاج این فرمایش آن حضرت را عبدالملک نوشت و او هم عین عبارات را به پادشاه روم فرستاد، چون پادشاه نامه را خواند گفت این (عبارات) بیرون نیامده مگر از کلام نبوت.

و لذا ترسید و از ارسال لشکر صرف نظر نمود.

رسول خدا و ائمه هدی علیهم السلام نصف حسناشان را

به شیعیان علی علیه السلام بخشیدند

علاوه بر اینها در بعضی از روایات تصریح فرموده اند که موالیان ما به لحاظ لطف و آقایی که نسبت به دوستان و شیعیان شان دارند نصف حسناشان را به آنها بخشیده اند.

در روایات از کتاب بشارة المصطفی نقل می فرماید:

روزی پیغمبر صلی الله علیه و آله داخل شد بر حضرت امیر علیه السلام در حالی که مسرور بودند،

امیرالمؤمنین علیه السلام عرض کرد یا رسول الله، هرگز شما با این بشایت بر من وارد نشده بودید! فرمود: بشارت باد ترا که همین ساعت جبرئیل بر من نازل شد و گفت: خداوند به تو سلام می‌رساند و می‌فرماید: بشارت بده علی علیه السلام را که شیعیان او چه مطیع باشند چه عاصی از اهل بهشتند، پس چون حضرت امیر علیه السلام شنید به سجده افتاد. دستهایش را به سوی آسمان بلند نمود و فرمود: خداوند را شاهد می‌گیرم که نصف حسناتم را به شیعیانم بخشیدم. امام حسن و امام حسین علیه السلام هم همین قسم فرمودند. بعد پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود کرم شما از من بیشتر نیست من هم نصف حسناتم را به شیعیان علی علیه السلام بخشیدم، خداوند عزوجل فرمود: شما از من کمتر نیستید من هم تمام گناهان شیعیان و محبین علی علیه السلام را آمرزیدم. ^(۱)

ائمه علیهم السلام هادی و مابجی ما هستند

آن بزرگواران سبب هدایت ما و نجات یافتن ما از خطرات مادی و معنوی در دنیا و عقبی گردیدند که فقط در اثر عنایات آنها و پیروی از آن سروران این معجزات امکان پذیر است.

سرچشمه هر علم و دانشی از آن بزرگواران است

ریشه و سرچشمه هر علم و دانشی از آنها بوده و هست. کما اینکه حضرت علی علیه السلام می‌فرماید:

ما من علم إلا و انا افتحه و ما من علم إلا المهدي علیه السلام یختمه؛

هیچ علم و دانشی نیست مگر اینکه من آن را افتتاح کردم (ابتداء و ابتکار آن به دست من بود) و هیچ علمی نیست مگر اینکه حضرت مهدی علیه السلام تمام می‌کند آن را. (به سبب آن مبارک وجود تمام علوم انتشار می‌یابد)

از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده که فرمود:

امیرالمؤمنین علیه السلام در یک روز چهارصد باب علم و دانش به اصحاب خود تعلیم نمود. (۱)

ثواب بی حد برای نویسندگان فضائل علی علیه السلام

و باز یکی از اموری که انسان را وادار می کند در فضائل و مناقب آنها سخن گوید یا به صورت نوشته در آورد، همانا ترغیب و تشویقی است که در روایات متعدد در این زمینه نقل شده است که ما به نقل یکی از آنها اکتفا می نمایم.

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

ان الله تعالى جعل لآخي علي بن ابي طالب عليه السلام فضائل لا يحصي عددها غيره، فمن ذكر فضيلة من فضائله مقرباها غفر الله له ما تقدم من ذنبه وما تأخر ولو وافى القيامة بدنوب الثقلين ومن كتب فضيلة من فضائل علي بن ابي طالب لم تنزل الملائكة تستغفر له ما بين تلك الكتابة رسم الحديث (۲)؛
همانا خداوند تعالی برای برادر من علی بن ابیطالب علیه السلام فضیلت هایی قرار داده است که جز او نمی تواند آن را به شماره در آورد. پس کسی که یکی از فضیلت های او را ذکر کند در حالی که اقرار داشته باشد به آن خداوند گناهان گذشته و آینده او را می آمرزد اگر چه در روز قیامت بیاید در حالی که گناهانش به اندازه گناه جن و انس باشد و کسی که بنویسد فضیلتی از فضائل آن جناب فرشتگان الهی برای او طلب آمرزش می کنند تا زمانی که برای این کتابت اثری باقی باشد.

۱. تفسیر جامع، ج ۷، ص ۶۶.

۲. کشف الغم، ج ۱، ص ۱۰۸؛ بحار الانوار، ج ۳۸، ص ۱۹۶؛ امالی صدوق، ص ۸۴.

یکی از مصادیق احیاء دین ذکر و یاد ائمه علیهم السلام است

و دیگر اینکه در روایاتی زیاد به عنوان احیاء دین ترغیب و تشویق وارد شده که بهترین راه آن ذکر فضائل و مناقب آنها و بیان راه و روش آن بزرگواران است. امام صادق علیه السلام فرمود:

رَحِمَ اللَّهُ أُمَّرَةً أَحْيَا أَمْرَنَا فَقِيلَ وَمَا أَحْيَاءُ أَمْرِكُمْ يَا بَنَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: تَذَكُّرُونَهُ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ وَالْدِينِ وَاللُّبِّ^(۱)؛

خدای رحمت کند کسی را که امر ما را زنده کند عرض شد: یا بن رسول الله ﷺ زنده کردن امر شما چیست؟ فرمود: در نزد اهل علم و دین و خردمندان آن را یاد کنند.

عبدالسلام بن صالح هروی گفت: از امام ابوالحسن علی بن موسی الرضا علیه السلام شنیدم که می فرمود:

رَحِمَ اللَّهُ عَبْدًا أَحْيَى أَمْرَنَا فَقُلْتُ لَهُ وَكَيْفَ يُحْيِي أَمْرَكُمْ، قَالَ يَتَعَلَّمُ عِلْمُونَا وَيَعْلَمُهَا النَّاسُ فَإِنَّ النَّاسَ لَوْ عَلِمُوا مَحَاسِنَ كَلَامِنَا لَا تَتَّبِعُونَا الْحَدِيثَ^(۲)؛

خدای رحمت کند بنده ای را که امر ما را زنده کند عرض کردم: چگونه امر شما را زنده می کند، فرمود: علم ما را فرا گیرد و به مردم آموزش دهد زیرا اگر مردم سخنان خوب ما را بدانند از ما پیروی می کنند.

حضرت باقر علیه السلام فرمود:

إِنْ ذَكَرْنَا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ وَذَكَرْ عَدُونَا مِنْ ذِكْرِ الشَّيْطَانِ^(۳)؛

همانا یاد نمودن ما از مصادیق ذکر الله است و یاد نمودن دشمنان ما یاد کردن شیطان است.

۲. جامع احادیث الشیعه، ج ۱، ص ۲۳۸.

۱. مستدرک الوسائل، ج ۲، ص ۶۲، ح ۷.

۳. تحفة المحاسن، نقل از کافی.

حضرت صادق علیه السلام فرمود:

الرواية لحديثنا، يشدد به قلوب شيعتنا، أفضل من ألف عابد^(۱)؛

آن کس که گفتار ما را نشر دهد و دل شیعیان ما را (با فرهنگ ما) استوار سازد
از هزار عابد برتر است.

پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود:

ما جلس قوم يذكرون الله، الا ناداهم مناد من السماء، قوموا قد بدلت
سيئاتكم حسنات وغفرت لكم جميعاً وماتعد عدة من اهل الارض
يذكرون الله الا عدة منهم من الملائكة^(۲)؛

هیچ گروهی در جایی ننشستند و یاد خدا نمایند مگر اینکه از آسمان به آنها ندا
آمد که بلند شوید کارهای زشت شما به کارهای نیکو تبدیل شد و همه شما را
آمریدم را هیچ گروهی از اهل زمین نیستند که به یاد خدا باشند مگر اینکه
عده‌ای از آنها ملائکه خواهد بود.

توسّل به آن بزرگواران و ذکر نام آنها موجب اجابت دعا می‌باشد

خداوند توسّل به این بزرگواران و واسطه قرار دادن نام آنها را وسیله استجاب دعا
قرار داده است.

جابر بن عبد الله انصاری گوید به رسول خدا صلی الله علیه و آله گفتم:

ما تقول في علي بن ابي طالب عليه السلام فقال: ذاك نفسي قلت: فما تقول في الحسن
والحسين عليه السلام قال: هما روحي وفاطمة عليها السلام أمهما ابنتي يسؤني ما سائها
ويسرنني ما يسرها - اشهد الله اني حرب لمن حاربهم سلم لمن سالمهم يا
جابر اذا اردت ان تدعو الله ليستجيب لك فادعه باسمائهم فانها احب

الاسماء إلى الله عزّوجلّ^(۱)؛

چه می‌فرمائید درباره علی بن ابیطالب علیه السلام فرمود: او به منزله جان من است، عرضه داشتم درباره حسن و حسین علیهما السلام چه می‌فرمایید؟ فرمود: آنها روح من‌اند و فاطمه مادر آنها دختر من است. آزرده می‌گرداند مرا هر که او را بیازارد و خوشحال می‌کند مرا آن که او را خوشحال کند. خدا را شاهد می‌گیرم که هر کس با آنها در جنگ باشد (و مخالف دستورهای آنان عمل کند) من با آنها در جنگم. و در صلح و اشتیام با کسی که با آنها در صلح باشد. ای جابر، هرگاه خواستی خدا را بخوانی و دعایت به هدف اجابت برسد خدا را به نام آنان بخوان. به جهت آنکه محبوب‌ترین نامها نزد خدای عزّوجلّ نامهای آنان است.

سرمایه عزّت و شرف این است در هر دو جهان رهبر ما قرآن است
مائیم و کتاب و عترت آل رسول این یده ماست تا که بر تن جان است

بسبب محمّد و آل محمّد علیهم السلام هر موجودی به کمال لایق خود می‌رسد

خداوند متعال به پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمود:

لَوْلَاكَ لَمَا خَلَقْتُ الْآفَلَكَ وَلَوْلَا عَلِيٌّ لَمَا خَلَقْتُكَ وَلَوْلَا فَاطِمَةُ لَمَا خَلَقْتُكَ^(۲)؛

اگر تو نبودی (به خاطر وجود مبارک تو نبود) افلاک را نمی‌آفریدم و اگر علی علیه السلام نبود تو را نمی‌آفریدم و اگر فاطمه نبود هیچ کدام از شما دو نفر را نمی‌آفریدم.

آنچه مستفاد از عبارات فوق می‌شود، این است که تقدیر الهی بر این قرار گرفته که به سبب ذوات مقدسه رسول خدا صلی الله علیه و آله و ائمه هدی علیهم السلام یعنی وجود مبارک علی و یازده نفر از اولاد حضرت فاطمه علیها السلام تا انقراض عالم، هر موجودی، به کمال لائق خود برسد، و پرواضح است اگر آن بزرگواران بعد از رحلت رسول خدا ادامه دهنده برنامه آسمانی حضرتش نبودند طولی نمی‌کشید اثری از اسلام باقی نمی‌ماند بلکه زحمات انبیاء سابق

هم بی اثر می گردید زیرا آنها مقدمه الجیش پیغمبر آخر زمان بودند و آن بزرگوار مکمل برنامه آسمانی آنها، اگر تبلیغات و مجاهدت های آن جناب خشتی می گردید ناچار نقصان هائی که در آئین آنها بود و می بایست به سبب آن حضرت جبران شود به همان وضع باقی می ماند یکی از شواهدی که دلالت دارد اگر حضرات ائمه معصومین علیهم السلام نبودند و فداکاری ها نمی نمودند اثری از اسلام باقی نمی ماند. اینکه بعد از رحلت رسول خدا صلی الله علیه و آله افرادی که دارای مذاهب مختلف بودند پرسش هائی از خلفاء ثلاثه درباره نبوت و آئین آن حضرت می نمودند و می دیدند آنها از عهده جواب بر نمی آیند، اظهار می داشتند که اگر اینها خلیفه پیغمبرند معلوم می شود آنکه ادعای نبوت هم نموده چنین لیاقتی نداشته و ادعاهای بی جای نموده است اما همین ها بعد از اینکه با اشاره سلمان یا دیگری به طرف حضرت مولی المومنین علی بن ابی طالب هدایت می شدند و از دریای علم و معرفت و حقائق دینی و روش پاک انسانی آن جناب پی می بردند حقانیت اسلام و خلافت آن جناب برای آنها مجرز می گشت و با کمال میل و اشتیاق به اسلام می گرویدند.

و همچنین سایر ائمه علیهم السلام در زمان خودشان دارای همین خصوصیات بودند و به این لحاظ درست است که گفته شود اگر علی علیه السلام نبود پیغمبر صلی الله علیه و آله تحقق نمی شد و اگر فاطمه نبود (مادر یازده امام علیهم السلام) نه پیغمبر خلق می شد و نه علی علیه السلام آلف التحیه و الثناء.

از این رو عبارت فوق که اگر علی علیه السلام و فاطمه علیهما السلام مادر یازده امام علیهم السلام نبودند پیغمبر صلی الله علیه و آله نمی آفریدم تفسیر می گردد بلکه این معنی بدیهی است که بدون این بزرگواران آنچه خواسته خداوند است که بقاء دین و آئین خیر المرسلین است تحقق نمی یابد و جای این تصور نیست که کسی احتمال دهد که از این عبارت استفاده می شود که آنها از وجود مبارک پیغمبر صلی الله علیه و آله افضلند تا اشکال نمایند که این روایت صحیح نیست چون به طور قطع رسول خدا صلی الله علیه و آله اولین شخصیت عالم امکان است و به مقام قاب قوسین او ادنی رسیده است و به مختصر تدبیری معلوم می شود که عبارت فوق در مقام بیان این است که بقاء دین وابسته به وجود آنهاست کما اینکه شبیه این عبارت درباره علماء

حقیقی که از هیچ لحاظ قابل قیاس با هیچ یک از معصومین نیستند وارد شده است. (لا یقاس بآل محمد احد)

روایت این است که لا العلماء الذابین عن دین الله لا رتد الناس عن الدین. اگر علمائی که دفاع از دین می نمایند نبودند مردم از دین برمی گشتند و مجاهدت های رسول و ائمه علیهم السلام بی اثر می گشت.

از این مقدمه نتیجه می گیریم که ما باید اهمیت فوق العاده برای آنها قائل بوده از هر راه ممکن اظهار ارادت و کرنش نسبت به آنها بنمائیم و به سهم خود در ترویج آنها و خواسته هایشان از هیچ کوششی دریغ ننمائیم که از جمله آنها احیاء امر آنها و ذکر فضائل و مناقب آنها می باشد که اگر آنها در بین اجتماع شناخته شوند و به مقامات معنوی و صفات الهی آنها واقف گردند خود به خود با کمال اشتیاق دست توسل به ذیل عنایات آنان زده و بسعادات دارین نائل می گردند و همین معنی هم در بعضی از روایات وارد شده. ^(۱)

همین امر این ناچیز را برانگیخته تا از خرمن برامات و الطاف آنها بیش از پیش بهره برده و از مصادیق احیاء کننده امر آنها و نوشتن فضائل و مناقب آنها بحسب گردهم چون در بعضی از کلمات نورانی شان این بشارت موجود است که کسی فضائل آنها را بگوید یا به استماع آنها بپردازد یا در چنین مجلسی شرکت کند. یا به آن نوشته نظر افکند گناهانش آمرزیده گشته. از ذات مقدس پروردگار و خالق متعال و از الطاف خاصه پیغمبر و آل علیهم آلاف التحية والثناء و الصلوة والسلام می خواهیم که ما را در تمام آنات مشمول عنایات و توجهات خود قرار داده و در مسیر پاکی و مبعونیت و خلوص نیت و مصونیت از حوادث ناگوار و به آنچه مرضی آنهاست یاری فرموده و آئی و کمتر از آئی ما را از الطاف خود دور ندارند و به مرحله نهائی سعادت و خوشبختی که همانا رضوان و خوشنودی آنهاست سرفرازمان فرمایند آمین یا رب العالمین.

۱. اگر چه به حسب ظاهر این حدیث قدسی تکرار شده است، اما بعد از دقت معلوم می شود این تکرار خالی از لطافت نیست.